

«ΕΚΑΝΑ ΕΩΣ 62.000 ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ!»

Ἡ ἔξομολόγησις ἑνός γυναικολόγου

Ο ιατρός Στόϊαν Αδάσεβιτς είναι μοναδικός γυναικολόγος εις την Σερβίαν, ο οποίος δημοσίως ὡμολόγησεν ὅτι ἡ εκτρωσις εἶναι φόνος, δια τον ὅποιον εὐθύνονται τόσοσ ο ιατρός, ὅσον και ἡ μητέρα. Μόλις ἐκυκλοφόρησε (σερβιστί) το βιβλίον του «Ἡ ἀγιότης τῆς ζωῆς», το ὁποῖον εἶναι μία συλλογή των ἀρθρων του περὶ τῆς ενδομητρίου παιδοκτονίας.

Ἡ συνέντευξις του δημοσιευθεῖσα εις την «Ὁρθοδοξίαν» (περιοδικόν τῆς Σερβικῆς Εκκλησίας), συγκλονίζει τόσοσ με την εἰλικρίνειάν τῆς, ὅσον και με το περιεχόμενόν τῆς. Το πλέον ἀρμόζον ὄνομα αὐτῆς τῆς συνεντεύξεωσ θα ἦτο — μία δημοσία ἔξομολόγησις και ἡ μετάνοια! Παραθέτομεν εν μέρος αὐτῆς τῆς πολυτίμου μαρτυρίας:

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποία ἦτο ἡ στιγμή, πού καταλάβατε ὅτι ἐκτελών τῆν ἐκτρωσιν, φονεύετε το ἀνθρώπινον ὄν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Εἶμαι ιατρός, γνωρίζω τὰς πράξεισ μου, εἶμαι ἐνοχοσ δι' ὅλασ τὰσ φρικαλεότητασ πού ἔκανα εργαζόμενοσ ὡσ γυναικολόγοσ και εἶμαι υποχρεωμένος να μαρτυρήσω, να αφυπνίσω, να προειδοποιήσω ὅτι ἡ διακοπή τῆς εγκυμοσύνησ οὐσιαστικῶσ εἶναι φόνοσ του ἀγεννήτου ἀνυπεράσπιστου παιδιοῦ. Εἰσ τὰσ ὀριζόμενασ υποχρεώσεισ τῆς εργασίαισ μου ἦσαν και αἱ νόμιμοι ἀμβλώσεισ. Τότε δεν ἐγνώριζα ὅτι πράττω φόνον, τώρα, ὁμωσ, υποστηρίζω και γνωρίζω ὅτι ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιον του Θεοῦ εἶναι μεγάλη. Εἰσ το Πανεπιστήμιον ἐδιδάχθην ὅτι το παιδι εἶναι ζωντανόν, μόλις γεννηθῆ με το πρῶτον του κλάμα. Πρὸ του κλάματοσ ὑπάρχει μόνον ὡσ εν των ὀργάνων τῆς μητέρασ του: ὡσ εισ ὀδοῦσ, ὡσ εισ νεφροῦσ, ὡσ ἡ σκωληκοειδῆσ ἀπόφυσισ.

Ἐκανα ἀπό 48.000 ἕωσ 62.000 εκτρώσεισ! Τούτο εἶναι ὡσ να ἔχω εξαφανίσει μίαν ὀλόκληρον πόλιν. Το Βελιγράδιον ἔχει τόσα νοσοκομεία και αρκετάσ Ἰδιωτικὰσ κλινικάσ, ἐνθα γίνονται αἱ εκτρώσεισ! Εἰσ τα τέλη τῆς δεκαετίασ του '80 ἐνεφανίσθη το υπερηχογράφημα με τῆν διαγνωστικῆν του δυνατότητα και μου ἔφερε πολλάσ εκπλήξεισ. Εἶδα το ἔμβρυον, τουσ κτύπουσ τῆς καρδιάσ του, τὰσ κινήσεισ, το ἀνοίγμα του στόματοσ του· εισ τα μεγαλύτερα ἔμβρυα παρετήρησα το «πιπίλισμα» του ἀντίχειροσ· το ἔμβρυον ἐσκέπτετο και ἠσθάνετο, διότι ἀντέδρα εισ τουσ βαθείσ διαπεραστικούσ ἤχουσ ἐπιταχύνον τὰσ κινήσεισ του. Και ὕστερα ἀπό 4-5 λεπτά, ὅσον διαρκεί ἡ ἀμβλωσισ, το ἔμβρυον τούτο, αὐτό το ἴδιον ἀνθρώπινον ὄν, κείται τεμαχισμένον μεταξύ των εργαλείων εισ το τραπέζι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Πότε ἐπαύσατε να κάνετε εκτρώσεισ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Αυτό πού θα σας διηγηθώ τώρα, είναι όχληρόν και πάρα πολύ επίπονον, αλλά δεν είναι δυνατόν να ώραιοποιούµεν κάτι, το οποίον άφ' εαυτού είναι φρικτόν. Προς θλίψιν και δυστυχίαν μου το 1988 έκανα την άμβλωσιν εις µίαν προχωρηµένην εγκυµοσύνην των 4,5 μηνών. Κατά την διάρκειαν αυτής της έγχειρήσεως, της οποίας τάς λεπτοµέρειας δεν ηµπορώ να περιγράψω άνευ παραχής, φρικιών άνεκάλυψα τον φονέα εντός μου. Μία έγχείρησις, η οποία έπρεπε να είναι µία πράξις ρουτίνας, µετετρέπη εις ένα πραγµατικόν έφιάλτην. Με την πρώτην κίνησιν του θλάστου έβγαλα το χεράκι και το έρριξα επάνω εις το τραπέζι των εργαλείων. Ιδού — το νεύρον του χεριού έπεσεν εις την άκρην της κοµπρέσσας βρεγµένης µε το ιώδιον. Το ιώδιον ερέθισε το νεύρον και το µικρούλικον χεράκι άρχισε να συσπάται. Με την επόµενην κίνησιν έβγαλα το πόδι. Και συνέβη το ίδιον — τώρα έτρεµε και εσυσπάτο το πόδι. Κάτι όµοιον δεν µου είχε συμβή ποτέ πριν. Ύστερον προσεπάθησα µε τον θλάστην να συλλάβω και την καρδίαν, η οποία ακόµη εκτύπα και υπό τον θλάστην έκανε σπασµούς ολοέν και άργότερον... και άργότερον και επί τέλους έπαυσε.

Τότε εσυνειδητοποίησα ότι έπραξα φόνον, ότι έθανάτωσα τον άνθρωπον. Η γυναίκα αιμορραγεί πολύ, η ζωή της έκινδύνευε. Προσηυχήθην: «Κύριε, βοήθησε µε να σώσω αυτήν την γυναίκα και τιµώρησε εµένα!». Έκτοτε ποτέ µου δεν επανέλαβα όµοίαν πράξιν. Έτυχε η νέα µου γνώσις να συμπίπτη µε την αποψιν της Εκκλησίας — ότι το έµβρυον είναι ζωντανόν ήδη από την σύλληψιν του, δηλαδή από την στιγµήν της γονιµοποιήσεως του ωαρίου.

Η ενδομήτριος παιδοκτονία είναι πολύ µεγαλυτέρα και βαρυτέρα αµαρτία από τον απλούν φόνον, επειδή το έµβρυον εντός της μήτρας είναι άδύναµον να άµυνθή, ενώ δεν πταίει δια τίποτε· µόνον εκείνο είναι άνευ του προσωπικού πταιίσµατος εις όλον το ανθρώπινον γένος, διότι δεν έγεννήθη καν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Δια το πώς θα χρησιµοποιηθούν τα έµβρυα, τα εκτρωθέντα κατά την διακοπήν της εγκυµοσύνης -τόσον την φυσικήν όσον και την τεχνητός προκαλουµένην- δεν χρειάζεται η άδεια της μητέρας του εµβρύου. Ποία είναι η τύχη αυτών των τεµαχισµενων µικροσκοπικών σωµάτων;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Σπανίως διερωτάται κανείς, τί συμβαίνει µε αυτά τα έµβρυα εις τα νοσοκοµεία µας. Εις την χώραν µας κανείς δεν ανακοινώνει και δεν δηµοσιεύει πληροφορίας αυτού του είδους. Δεν υπάρχουν αι κατάλληλοι βάσεις δια την έπιστηµονικο-ερευνητικήν έγργασίαν και δια την χρήσιν αυτών των εµβρύων εις την φαρµακευτικήν βιοµηχανίαν, διότι τούτο είναι εξαιρετικώς δαπανηρόν. Και προς το παρόν, όσον γνωρίζω, δεν υπάρχουν καν αι συνθήκαι δια την έµπορευµατοποίησιν. Εις ηµάς αυτά τα έµβρυα αντιµετωπίζονται ως Ιατρικόν απόβλητον. Εναποτίθενται εις τους µαύρους σάκκους, µαζί µε τα λοιπά όργανα τα αποµείναντα από διαφόρους έγχειρήσεις εις τους ενήλικας ασθενείς και καίγονται όλα ως απόβλητα.

Ως κοινωνία είμεθα υποχρεωμένοι να προστατεύωμεν το παιδί ιατρικώς, ηθικώς, δικαστικώς και νομικώς, διότι πρέπει να έχη όλα τα δικαιώματα, τα όποια έχει ένας ενήλιξ. Τούτο είναι το καθήκον μας προς όλα τα μέλη της κοινωνίας μας.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Υπάρχει η ακριβής στατιστική πληροφορία περί του αριθμού των διαπραττομένων εκτρώσεων εις την Σερβίαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Είναι αδύνατον να ύπαρξη εν τέτοιον είδος της στατιστικής και όλαι αι σχετικοί πληροφοροίαι είναι ψευδείς. Η μία στατιστική μας ενημερώνει ότι έχομεν 120.000 αμβλώσεις τον χρόνον, η άλλη στατιστική μας ενημερώνει ότι αυτός ο αριθμός είναι πολλαπλάσιος - 420.000 αμβλώσεις τον χρόνον. Εγώ θεωρώ ότι εις εν γεννημένον παιδί αντιστοιχούν 25 αμβλώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί άποψιν έχετε δια το ζήτημα της άντισυλληψεως;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Η αντισύλληψις σημαίνει το πράττειν εναντίον της συλλήψεως. Την ταξινομώ εις τρία είδη: Το πρώτον είδος είναι η εγκράτεια και είναι επιτετραμμένον· το δεύτερον είδος είναι η ικανοποίησις της ορμής άνευ εκσπερματώσεως και δεν είναι επιτετραμμένον· το τρίτον είδος είναι σατανικόν και δίδει την δυνατότητα της εφαρμογής μιας ολοκλήρου σειράς εις την ουσίαν αμβλωτικών μέσων, αλλά τα οποία ονομάζουν αντισυλληπτικά: το "σπιράλ", το "χάπι" κ.λπ.

Τί είναι το «σπιράλ»; Είναι εν μηχανικόν στοιχείον, το οποίον εισάγεται εις την μήτραν, δια να προκαλέση την στείρωσιν. Το κάθε "σπιράλ" είναι αμβλωτικόν. Τα πρώιμα τεστ της εγκυμοσύνης αποδεικνύουν ότι αι γυναίκες, έχουσαι το "σπιράλ", εγκυμονούν περισσότερας φοράς τον χρόνον. Το "σπιράλ" μόνον εμποδίζει το έμβρυον να εμφυτευθή εις την μήτραν και εκείνο συνεπώς αποθνήσκει εις την ηλικίαν της μιας εβδομάδος. Το ίδιον πράγμα έχομεν και με τα «χάπια»· ταύτα εμποδίζουν την ωρίμανσιν του ωαρίου, αλλοιώνουν τον βλεννογόνον χιτώνα της μήτρας, ώστε να μη γίνη δεκτική δια το έμβρυον.

Υπάρχουν πολλάί απληροφόρητοι γυναίκες, αι οποίαι αφελώς υιοθετούν την κοινήν ανεύθυνον στάσιν απέναντι εις το ζήτημα τούτο. Είδατε τα μέσα ενημερώσεως, τα γυναικεία περιοδικά, τας έκπομπάς —και ηκούσατε κάπου ή ποτέ κανένα λόγον εναντίον των εκτρώσεων, των αντισυλληπτικών μέσων και της εξωσωματικής γονιμοποιήσεως;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί είναι η εξωσωματική γονιμοποίησης;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Το έχω κάνει και αυτό. Υποστηρίζω ότι η εξωσωματική γονιμοποίησης είναι κακόν. Γονιμοποιούνται περισσότερα ώάρια, ενίστε 10, 20 και παραπάνω, γίνεται διαφοροποίησης και θανατώνεται πάν περισευόμενον έμβρυον, δια να διευκολυνθή η επιβίωσις το πολύ τριών εμβρύων. Εάν ληφθούν περισσότερα από τα τρία, τότε είναι ανάγκη να μειώσωμεν τον αριθμόν των,

διότι η μήτρα δεν θα αντείχε την κυοφορίαν.

(Μετάφρασις από τα σερβικά: Μίλιτσα Βέσκωφ)

Ὁρθόδοξος Τύπος, 1579, 7/1/05, σ. 3.